

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **M. V.**
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Hrdinou
se sídlem Sochorova 1, Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Těšnov 17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2023, č. j. MZE-67362/2022-18124

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

- Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „SZIF“) ze dne 20. 10. 2022, č. j. SZIF/2022/0614292 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o poskytnutí podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic, konkrétně na přesun vinice do svahu. Žalobkyně navrhla rovněž zrušení prvostupňového rozhodnutí.
- Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně dne 11. 2. 2021 doručila SZIF žádost o podporu na restrukturalizaci a přeměnu vinic, konkrétně na opatření „přesun vinice do svahu“ na dílu půdního bloku (dále jen „DPB“) i. č. X, s tím, že výměra nově osázené plochy podle žádosti

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

měla činit 2,00 ha. Dne 11. 5. 2022 žalobkyně doručila SZIF oznámení o realizaci tohoto opatření, z něž vyplývá, že došlo k výsadbě mimo jiné i moštové odrůdy Satin Noir. Následně SZIF provedl kontrolu na místě, na jejímž základě dospěl k závěru, že výměra osázené plochy DPB činí 1,60 ha a je na ni vysázeno 5 682 keřů révy vinné na ha osázené plochy, přičemž na části DPB o výměře 0,1662 ha jde o odrůdu Satin Noir, tedy moštovou odrůdou, která nebyla registrována v České republice nebo v jiném členském státě Evropské unie (dále jen „neregistrovaná odrůda“).

3. SZIF dospěl v prvostupňovém rozhodnutí k závěru, že s ohledem na provedení výsadby neregistrovanou odrůdou nebyla splněna podmínka § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády č. 147/2018 Sb., o stanovení bližších podmínek při provádění opatření společné organizace trhů se zemědělskými produkty v oblasti vinohradnictví a vinařství pro období 2019–2023 (dále jen „nařízení vlády“), a proto v souladu s § 13 odst. 6 nařízení vlády žádost žalobkyně zamítl. Dodal, že pokud by žádost nezamítl z uvedeného důvodu, postupoval by při výpočtu výše podpory podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 4 nařízení vlády, přičemž na základě provedené kontroly zjistil, že DPB má výměru osázené plochy 1,60 ha (oproti deklarované výměře 2,00 ha) a po snížení o výměru s výsadbou neregistrované odrůdy (tj. 0,1662 ha) by výměra DPB způsobilá pro poskytnutí podpory činila 1,4338 ha.
4. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že podmínka uvedená v § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády je sdružená, přičemž se primárně prověřuje, zda výsadba byla provedena registrovanou odrůdou, a až následně se ověřuje počet sazenic. V posuzovaném případě byla při výsadbě použita neregistrovaná odrůda, a ověření počtu sazenic se tak stalo irelevantním. Podpora se podle § 5 odst. 1 nařízení vlády poskytuje na celý DPB, jenž je podle § 3a odst. 4 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zemědělství“) evidenční jednotkou evidence půdy a v registru vinic odpovídá příslušnému registračnímu číslu vinice. V souladu s § 3 odst. 2 nařízení vlády se posuzuje jeden DPB, který odpovídá jedné vinici evidované v registru vinic. Ohledně stanovení výměry plochy pro vyplácení dotace žalovaný uvedl, že se vychází z definice osázené plochy vinice podle čl. 44 prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1150 ze dne 15. dubna 2016, kterým se stanoví pravidla pro uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o vnitrostátní programy podpory v odvětví vína (dále jen „nařízení č. 2016/1150“), přičemž SZIF při kontrole postupoval plně v souladu s tímto ustanovením. SZIF sice v prvostupňovém rozhodnutí uvedl nesprávnou výměru plochy, na které byla realizována výsadba registrovanou odrůdou (podle prvostupňového rozhodnutí činila 1,4338 ha, podle protokolu z kontroly 1,5962 ha), tento nesoulad však neměl vliv na výrok prvostupňového rozhodnutí.

II. Žaloba

5. V prvním žalobním bodě žalobkyně namítla, že podmínky stanovené v § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády splnila. Po odečtení 1 000 sazenic neregistrované odrůdy bylo i tak na půdním bloku vinice o ploše 2 ha vysázeno 9 213 sazenic registrovaných odrůd, což představuje více než 4 600 keřů registrovaných odrůd na 1 ha. Žalobkyně neprovedla výsadbu neregistrované odrůdy za účelem fiktivního splnění podmínek dotace (minimální požadovaný limit sazenic registrované odrůdy téměř dvojnásobně překročila). Pokud by výsadbu neregistrované odrůdy neprovedla (nebo ji formálně oddělila), byla by její žádost schválena. Smyslem a účelem předmětné podpory byla podpora vinařů a rozvoje odvětví vinařství a vinohradnictví. Závěry napadeného rozhodnutí tedy představují přepjatý formalismus.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Dotčená právní úprava nestanoví, že by výsadba musela být provedena výhradně registrovanou odrůdou, pouze to, že pro poskytnutí podpory je třeba provést výsadbu registrovanou odrůdou v počtu 2 500 keřů na 1 ha osázené plochy. To žalobkyně splnila. Sazenice neregistrované odrůdy žalobkyně vysadila v dobré víře. Napadené rozhodnutí je ohledně naplnění podmínky podle § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády nepřezkoumatelné, jelikož pouze opakuje závěr prvostupňového rozhodnutí, aniž by obsahovalo vypořádání odvolací argumentace.

6. Ve druhém žalobním bodě žalobkyně tvrdila, že výše vyplácené podpory za přesun vinice do svahu se kromě počtu sazenic odvíjí od celkové plochy dané vinice. Žalobkyně v žádosti uvedla výměru osázené plochy vinice 2 ha, přičemž SZIF ji stanovil na 1,4338 ha. Následně žalovaný v napadeném rozhodnutí názor SZIF korigoval tak, že rozhodná plocha činí 1,5962 ha, avšak tento závěr nijak neodůvodnil. Žalobkyně tak neměla možnost na nové vymezení reagovat. I nově stanovené vymezení žalovaným je však v rozporu se zákonem, jelikož do výpočtu nebyly v plném rozsahu zahrnuty tzv. nárazníkové zóny. K tomu žalobkyně odkázala na čl. 44 nařízení č. 2016/1150. Také ohledně stanovení výměry osázené plochy vinice je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, jelikož opět pouze opakuje závěr prvostupňového rozhodnutí bez vypořádání odvolací argumentace.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. K prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že podle § 5 nařízení vlády musí být na celém DPB, jehož se žádost o podporu týká, toliko registrované odrůdy, nikoli též neregistrované odrůdy (poměr ploch výsadby registrovaných a neregistrovaných odrůd tedy není relevantní). V opačném případě nelze podporu poskytnout a žádost je třeba podle § 13 odst. 6 písm. d) nařízení vlády zamítnout. Jak § 5 odst. 1 písm. d), tak § 13 odst. 6 písm. d) nařízení vlády hovoří o celém DPB, přičemž daná ustanovení jsou takto koncipována s ohledem na evidenci využití zemědělské půdy a její jednotku DPB. Dalším důvodem popsané koncepce je možnost kontroly, kdy i při vzrostlé vinici je poměrně složité odlišit od sebe jednotlivé odrůdy (natožpak ihned po výsadbě), a není možné odpočítávat nezpůsobilé keře. Dostatečně průkazným by v tomto ohledu byl pouze genetický rozbor, přičemž náklady na jeho provedení v potřebném rozsahu by byly násobně vyšší, než je sama podpora. Žalovaný nerozporoval, že pokud by žalobkyně nevysadila neregistrovanou odrůdu (či vinice rozdělila), tak by podporu obdržela. V takovém případě by nenastalo porušení podmínek nařízení vlády, nicméně by došlo k poskytnutí nižší částky podpory.
8. Pokud jde o druhý žalobní bod, v napadeném rozhodnutí je jasně vysvětleno, že v souladu s § 3 odst. 2 nařízení vlády se posuzuje splnění podmínek pro jeden díl půdního bloku, který odpovídá jedné vinici evidované v registru vinic, a že pro účely výpočtu výše podpory se vychází z definice osázené plochy vinice podle čl. 44 nařízení č. 2016/1150. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že v prvostupňovém rozhodnutí byla uvedena nesprávná výměra plochy výsadby registrované odrůdy. SZIF totiž nedopatřením od výměry osázené plochy vinice dvakrát odečetl plochu osázenou neregistrovanou odrůdou (tj. 0,1662 ha). Tento nesoulad však neměl vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí.

IV. Ústní jednání před soudem

9. Při ústním jednání před soudem dne 9. 4. 2024 setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. Soud na základě žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Při rozhodování ve věci samé soud vycházel zejména z této právní úpravy:
12. Podle § 2 odst. 2 písm. b) nařízení vlády lze podporu poskytnout na tato opatření: přesun vinice do svahu.
13. Podle § 2 odst. 4 nařízení vlády žadatel nemůže podat žádost o podporu na vinici, která se skládá z více dílů půdních bloků.
14. Podle § 3 odst. 2 nařízení vlády se splnění podmínek posuzuje pro jeden díl půdního bloku, který odpovídá jedné vinici evidované v registru vinic.
15. Podle § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády se podpora na opatření přesun vinice do svahu vyplácí na celý díl půdního bloku, pokud se výsadba provede moštovou odrůdou registrovanou v České republice nebo v jiném členském státě Evropské unie při počtu keřů nejméně 2 500 kusů na 1 ha osázené plochy vinice.
16. Podle § 8 odst. 1 písm. b) bod 4. podpora nejvýše 75 % skutečně vynaložených nákladů na restrukturalizaci a přeměnu vinic podle předpisu Evropské unie v méně rozvinutých regionech na opatření přesun vinice do svahu činí 425 000 Kč na 1 ha osázené plochy vinice v případě, že počet keřů révy vinné překročí 5 000 kusů na 1 ha osázené plochy vinice.
17. Podle § 13 odst. 6 písm. d) nařízení vlády se podpora neposkytne na příslušný díl půdního bloku, zjistí-li Fond, že žadatel nedodržel podmínku stanovenou v § 5 odst. 1 písm. d).
18. Podle čl. 62 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (dále jen „nařízení č. 1308/2013“), výsadba a opětovná výsadba révy moštových odrůd zatříděných podle čl. 81 odst. 2 je možná, pouze pokud je uděleno povolení v souladu s články 64, 66 a 68 podle podmínek stanovených v této kapitole.
19. Podle čl. 81 odst. 1 nařízení č. 1308/2013 výrobky uvedené v příloze VII části II a vyrobené v Unii se vyrábějí z moštových odrůd zatříděných v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.
20. Podle čl. 81 odst. 2 nařízení č. 1308/2013 s výhradou odstavce 3 zatřídí členské státy moštové odrůdy mezi ty, které mohou být vysazovány, opětovně vysazovány nebo štěpovány na jejich území pro účely výroby vína.

Členské státy mohou zatřídit pouze moštové odrůdy, které splňují tyto podmínky:

- a) daná odrůda náleží k druhu réva vinná (*Vitis vinifera* L.) nebo pochází z křížení révy vinné s jinými druhy rodu *Vitis*;
- b) daná odrůda není jednou z těchto odrůd: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton a Herbemont.

Je-li moštová odrůda vyňata ze zatřídění uvedeného v prvním pododstavci, musí se do 15 let po vynětí vykloučit.

21. Podle čl. 81 odst. 3 nařízení č. 1308/2013 členské státy, které nevyrobí za hospodářský rok více než 50 000 hektolitru vína, vypočteno podle průměrné výroby za posledních pět

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

hospodářských let, jsou osvobozeny od povinnosti zatřídění stanovené v odst. 2 prvním pododstavci.

Avšak i v těchto členských státech lze pro účely výroby vína vysazovat, opětovně vysazovat nebo štěpovat pouze moštové odrůdy, které jsou v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem.

22. Podle čl. 81 odst. 4 nařízení č. 1308/2013 odchylně od odst. 2 prvního a třetího pododstavce a odst. 3 druhého pododstavce povolí členské státy pro vědecký výzkum a pokusné účely vysazování, opětovné vysazování nebo štěpování těchto moštových odrůd:

- a) moštových odrůd, které nejsou zatříděné, v případě jiných členských států než uvedených v odstavci 3;
- b) moštových odrůd, které nejsou v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem, v případě členských států uvedených v odstavci 3.

23. Podle čl. 81 odst. 5 nařízení č. 1308/2013 plochy osázené moštovými odrůdami pro účely výroby vína, které byly vysázeny v rozporu s odstavci 2, 3 a 4, se vyklučí.

Tyto plochy se však vyklučit nemusí, je-li jejich produkce určena výhradně ke spotřebě domácnosti vinaře.

24. Podle čl. 44 odst. 1 nařízení č. 2016/1150 je pro účely opatření uvedených v člancích 46 a 47 nařízení (EU) č. 1308/2013 plocha osázená révou vymezena vnějším obvodem plochy osázené révovými keři, k níž je přidána nárazníková zóna o šířce odpovídající polovině vzdálenosti mezi řádky. Osázená plocha se stanoví podle čl. 38 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) č. 809/2014.

25. Podstatou sporu podle prvního žalobního bodu je posouzení otázky, zda ze strany žalobkyně došlo k naplnění podmínky podle § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády, pokud byla na příslušném DPB výsadba částečně provedena neregistrovanou odrůdou, avšak zároveň výsadba provedená na tom samém DPB registrovanou odrůdou naplňuje minimální počet keřů 2 500 na 1 ha osázené plochy vinice. Žalobkyně je na rozdíl od správních orgánů toho názoru, že v takovém případě k naplnění podmínky podle § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády došlo.

26. K žalobkyní tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí spočívající v nevypořádání se s jejími odvolacími námitkami soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost však musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Žalovaný v napadeném rozhodnutí jednoznačně (ač poměrně stroze) vyjádřil názor odlišný od toho prezentovaného žalobkyní, když uvedl, že v případě § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády se jedná o sdruženou podmínku, přičemž se primárně prověřuje, zda byla výsadba provedena registrovanou odrůdou, a až následně je ověřován počet sazenic. V posuzovaném případě byla použita neregistrovaná odrůda, a otázka počtu sazenic se tak stala irelevantní. Dále žalovaný podotkl, že podpora se vyplácí na celý DPB (jakožto základní jednotku evidence půdy), jemuž odpovídá jedna vinice podle registru vinic. Takto vyslovený názor soud vzhledem k výše nastíněnému pojetí nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů považuje za meritorně přezkoumatelný a souladný s právními předpisy, jak ostatně vyplývá i z následně provedeného posouzení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

27. Pro výklad ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády je podstatné, že podpora, která byla předmětem žádosti žalobkyně, se poskytuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie (§ 1 nařízení vlády), zejména na nařízení č. 1308/2013, přičemž financována je z finančních prostředků Evropské unie (zejména čl. 39, čl. 44 odst. 3 a čl. 46 nařízení č. 1308/2013 či § 9 odst. 1 nařízení vlády). Podmínku zakotvenou v § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády je tedy třeba vykládat ve světle relevantních právních předpisů Evropské unie.
28. Nařízení č. 1308/2013 vedle podmínek programů podpory upravuje mimo jiné i podmínky povolování výsadby révy. Z jeho čl. 62 odst. 1 vyplývá, že výsadba révy zatříděných moštových odrůd je možná pouze na základě uděleného povolení. Jak vyplývá z čl. 81 (odst. 1, 2 pododstavce 1 a 3 a odst. 5), na území členských států mohou být pro účely výroby vína (přitom podle čl. 46 odst. 1 je cílem opatření na restrukturalizaci a přeměnu vinic právě zvýšení konkurenceschopnosti producentů vína) vysazovány zatříděné moštové odrůdy, vysazování jiných než zatříděných odrůd v zásadě není žádoucí (žalobkyně přitom ve správním řízení ani v žalobě netvrdila, že naplnila některou z výjimek stanovených v čl. 81; nevyplývá to ani ze správního spisu). Provádění zatřídění moštových odrůd se svěřuje členským státům, přičemž v případě České republiky tomu odpovídá registrace odrůdy upravená v § 26 a násl. zákona č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů. Registrované odrůdy se zapisují do Státní odrůdové knihy. Mezi účastníky přitom není sporu o tom, že na části DPB, ohledně něž byla podpora požadována, žalobkyně vysadila odrůdu, která v době rozhodování správních orgánů nebyla registrovaná (Satin Noir). Vzhledem k právě uvedenému lze shrnout, že není v deklarovaném zájmu Evropské unie podporovat výsadbu neregistrovaných odrůd a s tímto vědomím je třeba přistoupit i k výkladu podmínek pro udělení příslušné podpory.
29. Soud s ohledem na efektivitu administrace podpory považuje za legitimní stanovení jednotky DPB (podle § 3a odst. 3 zákona o zemědělství se jedná o evidenční jednotku evidence půdy, která je součástí evidence využití půdy sloužící k ověřování údajů v souvislosti s poskytováním dotací). Ve vztahu k DPB jako celku se posuzuje naplnění podmínky pro udělení podpory podle § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády a určuje její výše (viz § 3 odst. 2 a návětí § 5 odst. 1 nařízení vlády). Skutečnost, že pro účely posouzení splnění podmínky § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády nelze DPB dále dělit (na část s registrovanou odrůdou a na část s neregistrovanou odrůdou), vyplývá také z § 13 odst. 6 nařízení vlády, podle kterého se ve vztahu k jejímu nedodržení podpora neposkytne na příslušný (celý) DPB. S tím koresponduje také to, že ve vztahu k § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády se nepřipouští poskytnutí podpory na část DPB, u které byla podmínka splněna (a contrario § 12 odst. 5 až 8 nařízení vlády). Pokud by SZIF žalobkyni podporu poskytl, musel by tak učinit pro celou osázenou plochu DPB, tedy i pro část osázenou neregistrovanou odrůdou, což by bylo v rozporu s účelem dané podpory (viz předchozí odstavec).
30. S ohledem na výše předestřené je tedy třeba § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády vyložit v souladu s názorem správních orgánů tak, že posuzovaný DPB lze osázet výhradně registrovanou odrůdou, a to v minimálním počtu 2 500 kusů na hektar osázené plochy. Uvedené pojetí odpovídá i znění důvodové zprávy k nařízení vlády č. 69/2023 Sb., o stanovení podmínek provádění opatření v odvětví vína, v níž se k ustanovení § 12 týkajícímu se neposkytnutí dotace uvádí, že „[j]sou stanoveny mimo jiné případy neposkytnutí dotace na

jednotlivá opatření v rámci opatření restrukturalizace a přeměna vinic při nedodržení minimální výměry restrukturalizované plochy 0,2 ha, při nedodržení podmínek těchto opatření (výsadba registrovanou moštovou odrůdou révy vinné, minimální stanovený počet vysazených keřů révy vinné, materiál a technické parametry opěrné konstrukce) nebo při nedodržení termínu pro podání oznámení o provedení opatření.“ V závorce citované pasáže jsou příkladmo vypočteny podmínky poskytnutí podpory na opatření, přičemž „výsadba registrovanou odrůdou révy vinné“ a „minimální stanovený počet vysazených keřů révy vinné“ jsou odděleny čárkou, což naznačuje jistou samostatnost těchto podmínek a nutnost zkoumat je postupně (tj. nejdříve to, zda byla na posuzovaném DPB výsadba provedena registrovanou odrůdou, a následně zda tomu tak bylo v požadovaném počtu). Nařízení č. 69/2023 Sb., přitom v podstatě fakticky nahradilo nařízení vlády (nařízení vlády souvisí s Programem podpor ve vinohradnictví a vinařství pro Českou republiku pro období 2019–2023, nařízení č. 69/2023 Sb. se týká následujícího období a je strukturováno obdobně – srov. komentář k § 13 ve zmíněné důvodové zprávě). Neobsahuje sice přímo podopatření „přesun vinice do svahu“, nicméně u jím stanovených podopatření zakotvuje podmínky formulované obdobně jako § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády [viz § 4 odst. 1 písm. d), § 5 odst. 1 písm. d) a § 6 odst. 1 písm. c) nařízení č. 69/2023 Sb.].

31. Ač se žalobkyni přístup správních orgánů může jevit jako formalistický, je nutno konstatovat., že dotační řízení je typicky značně formalizovaný proces, přičemž na poskytnutí dané podpory není právní nárok. Bylo na vládě, jakým způsobem v nařízení vlády nastaví podmínky poskytnutí podpory, a to třeba i s ohledem na snazší administraci dané podpory ze strany správních orgánů, a jak stanoví referenční jednotku pro posuzování jejich splnění [vláda zvolila DPB jakožto standardní prvek v souvislosti se zemědělskými dotacemi odpovídající podle § 3a odst. 4 písm. f) příslušnému registračnímu číslu jedné vinice]. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že správní orgány posoudily otázku splnění podmínky § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády v souladu s právními předpisy, a první žalobní námitka je tedy nedůvodná.
32. Druhý žalobní bod se týkal stanovení výměry osázené plochy, která by podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 4 nařízení vlády byla rozhodná pro určení výše částky, pokud by došlo k přiznání podpory žalobkyni. Soud souhlasí s oběma účastníky řízení, že pro vymezení osázené plochy je určující čl. 44 odst. 1 nařízení č. 2016/1150, podle nějž plocha osázená révou sestává z plochy osázené révovými keři a tzv. nárazníkové zóny o šířce odpovídající polovině vzdálenosti mezi řádky. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že po přezkoumání postupu SZIF dospěl k závěru, že tento postupoval v souladu s uvedeným ustanovením, přičemž byl pouze zjištěn nesoulad v prvostupňovém rozhodnutí, jelikož výměra plochy, na které byla realizována výsadba registrovanou odrůdou, nečinila 1,4338 ha, ale podle protokolu o kontrole na místě 1,5962 ha. Žalobkyně namítala, že do výpočtu nebyly zahrnuty v plném rozsahu nárazníkové zóny. Správní orgány však nic bližšího ve svých správních rozhodnutích k výpočtu osázené plochy v případě daného DPB neuvedly. Je pravdou, že součástí správního spisu je protokol z měření provedeného SZIF při kontrole na místě, jenž v rámci DPB deklaruje výměru plochy A (vymezenou oproti ploše B osázené neregistrovanou odrůdou) 1,5962 ha. Za tohoto stavu však nelze na základě správních rozhodnutí ani správního spisu ověřit, na základě jakých východisek a úvah byla uvedená hodnota stanovena, tj. zda měření skutečně vycházelo z kritérií rozhodných pro vymezení osázené plochy, a tudíž zda byly při měření zohledněny mimo jiné i nárazníkové zóny. Tato vada však neměla vliv na výrok prvostupňového ani napadeného rozhodnutí. Otázkou výměry osázené plochy se SZIF zabýval v podstatě nad rámec nutného odůvodnění, což je

patrné z pasáže prvostupňového rozhodnutí „[p]okud by žádost nebyla z výše uvedeného důvodu zamítnuta Fond by určil sazbu pro výpočet podpory...“, která předchází následným úvahám o výměře osázené plochy. Z toho je zřejmé, že zamítavý výrok prvostupňového rozhodnutí a potažmo i napadeného rozhodnutí byl odůvodněn toliko nenaplněním podmínky podle § 5 odst. 1 písm. d) nařízení vlády. Posouzení otázky výměry osázené plochy tedy nemůže mít vliv na zákonnost prvostupňového ani napadeného rozhodnutí, jelikož nebylo skutečným důvodem jejich zamítavých výroků. Ani druhá žalobní námitka tedy není důvodná.

33. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. prvním výrokem tohoto rozsudku zamítl.
34. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 9. dubna 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu